

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף צד.

1. **בגד שחישב עליה לצורה**, וקשה אין מוציא את הבגד מטומאתו, הלא כל הכלים יורדים לידי טומאה במחשבה ואין עולין אלא בשינוי מעשה?

ע"ב

1. **בגד שיצא חוץ לקלעים נכנס ומכבסו במקום קדוש**, ויל"ע מה החדוש בזה?
2. קורעו ומכניסו, ויל"ע למה לא יטבילנו בחוץ ולאחר הערב שמש יכניסנו לבפנים ויכבסנו?

התשובות

1. **תירץ החק נתן שכיון שלא חישב עליו קודם לשום דבר אחר**, יכולה המחשבת צורה להוציאו מטומאה, דאין לה מחשבה מתנגדת.

ע"ב

1. **ע"י תורה תמימה ויקרא פ"ו קיז**, דס"ד דכיון שנפסל הדם ביוצא כבר אינו מטמא וא"צ לכבסו קמ"ל, **ובאילת השחר כתב על פי דברי הרמב"ן דס"ד** דכשיצא לא נטריחו להכניסו פנימה קמ"ל, **וע"י מלבי"ם תומ"צ על התו"כ ו'**.
2. **כן הקשה המל"מ כלים ג' יא'**, **והוא תי' דאחר שיטבילנו כיון ששרייתו זהו כיבוסו כבר הלך ממנו מצוות כיבוס**, וע"י **מקדש דוד לא' ה'**, **והתפארת ישראל יכין כט' תי' דאין יכול להטבילו כיון שהדם חוצץ**, וע"י **שמש"כ לתרץ** בבוועז אות א', **וע"ע משך חכמה פרשת צו ד"ה תכבס**.

הערות הארות, ומראי מקומות

מאי בינייהו, ע"י פרש"י, וע"י קרבן אהרן על התורת כהנים צו ו' ו' למה הוצרך לפרש כן. **מטלית פחותה משלש**, שיטת הרמב"ם כלים כב' כא', דפחות משלש על שלש גם אם חשב עליה אינה מקבלת טומאה, וע"י תוס' נדה ס: דפליג, וכן מוכח לכאורה מכאן, וע"י ח"י הגר"ח הלוי סטנסיל אות תיב.

למיעוטי כלי דבר גרידה הוא, ויל"ע הא עדיין בר בליעה הוא ולמה לא יצטרך מריקה ושטיפה כדי להוציא מה שבלע, ע"י שער המלך חו"מ ה' כג', וע"י גנזי הגר"ח סי' נט'.

ורמינהי היתה עליו לשלשת וכו', ומשווה דיני שבת ודם חטאת דבשניהם הוא דין "כיבוס", אמנם הרמב"ם חילק ביניהם, דבמעה"ק ח' ב' חילק בין עור רך לקשה, ואילו בהלכות שבת כב' יח', לא חילק ואסר בכל אופן?, ע"י מהר"י קורקוס שם במעה"ק, וע"י חק נתן, ובמנחת חינוך מוסך השבת מלבן ד',

תוד"ה מקנחה, עוד תי' ע"י תו"י יומא עז: שמחלק בין בגד נקי למלוכלך, וע"ע ב"י שב'.

ועור מגררו, ואי גירור זה מצוה, ע"י מנחת חינוך קלח' ט', וע"ע שפת אמת וקרן אורה. **צרעת כיון דמגופיה קא פרחא וכו'**, ע"י מקור ברוך יד' איך שישב לפי זה את הרמב"ם טומאת צרעת ג' ד'.

ע"ב

אי הכי חיטי ושערי נמי, וברמב"ם שבת ח' ב', ובשו"ע שלו' יא' פסקו דהשורה חיטים ושעורים במים הוי תולדת זורע וחייב, וכתבו הנו"כ דמקורו מהכא, וע"י שם מג"א ס"ק יב' ובהגהות הגר"א דלכאורה מסוגיין משמע איפכא, ותי' המג"א דיש חילוק בין זורק לשורה, ורק בשורה חייב בחיטין ושעורין, וע"ע חק נתן, ובספר הליקוטין עהרמב"ם.

שכשוך מותר כיבוס אסור, והא שלהלכה לא הוזכר בראשונים חילוק זה, ע"י באור הלכה שב' ט'.

הכיבוס במקום קדוש ע"י במפרשים בויקרא ו' כ' היכן הוא, ע"י רש"י רמב"ן ורבינו בחיי, ובמשך חכמה, וע"ע דם זבחים, וע"י נתיבות הקודש למה לגבי כלי חרס לא הוזכר מקום קדוש, וע"י רמב"ם מעה"ק ח' יא' דנראה שרק לגבי חטאת בעי מקום קדוש.

קורעו ומכניסו, ובאחרונים דנו בנטמא בפנים אי בעי לקורעו, ע"י שפת אמת ועולת שלמה, וע"ע מנחת חינוך שסג' טז'.

קורעו, ומה שבעי לקורעו ולא סגי שיכניסנו בפחות מג' על ג' כמו במעיל, ע"י חק נתן ומרומי שדה, ובמרחשת ח"א ב' א' י' תי' (בס"ק יז) דיש חשש שיכניס יותר מ-ג-ע"ג.

תוד"ה לא, ע"י בדבריהם אי לאחר נקיבתו טהור הכלי לגמרי או שעדיין טמא מדרבנו, וע"י מנחת חינוך שסג' ג', ומל"מ כלים כג' מש"כ לפי זה.

כלי נחשת שיצא וכו', ע"י תפא"י וקרן אורה אי איירי רק בקדשי קדשים או גם בק"ק.

גם פה הקשו האחרונים למה צריך לפוחתו ולא יכול להטבילו בחוץ, ע"י תפארת ישראל, ובמקדש דוד לא' ה', וע"ע חלקת יואב יו"ד יב'.

רש"י ד"ה פוחתו, וכמה הוא נקב גדול, ע"י רש"י שבת טז:, וע"י שו"ת מהרש"ם ח"ג נט'.

והאמר רב הונא לא שנו וכו', עיקר דברי רב הונא נאמרו בחולין קכג: על המשנה בכלים כח' ח', וע"י רש"י ותוס' שם וכאן שדנו למה הטלית טהורה לגמרי ולא טמאה טומאת מדרס, וע"י מל"מ כלים כג' יא' ובסדרי טהרות שם בכלים, וביסוד מחלוקתם של רש"י ותוס', ע"י משנת רבי אהרן טהרות ל', שביאר שנחלקו אי השבירה היא מעשה המטהר או שהיא הגורמת לביטול שם כלי וממילא נטהר.

עוד תי' על קושיית התוס' ע"י ש בחולין ברשב"א מה שהביא בשם הרמב"ן, וע"י במל"הנ"ל, וע"ע לחם משנה מעה"ק ח' יט', ובתוס' מנחות מ:.

ע"ע בתוס' שתמהו מה הטעם לחלק בין דם חטאת לכל טומאה, ע"י פנים מאירות.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'